

- Skarżąca nie uczestniczyła w przypisywanym naruszeniu w okresie od 10 kwietnia 2008 r. do 27 października 2008 r.
 - Skarżąca nie uczestniczyła w przypisywanym naruszeniu w dniu 28 października 2008 r.
 - Brak jest wystarczającego dowodu na to, by skarżąca miała świadomość ogólnego planu kartelu czy też jego ogólnego zakresu i zasadniczych cech.
 - Skutki prawne braku wykazania przez Komisję przypisywanego naruszenia.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem i regułami postępowania dowodowego sposób, że posiadała uprawnienia do zastosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG.
5. Zarzut piąty dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów faktycznych i prawnych przy obliczaniu kwoty grzywny i naruszenia przez nią obowiązku uzasadnienia
- Komisję dopuściła się błędów faktycznych i prawnych przy obliczaniu kwoty grzywny i nie przedstawiła jej uzasadnienia.
 - Komisja nie użyła najlepszych dostępnych danych dotyczących wartości sprzedaży skarżącego.
 - Komisja naruszyła zasadę równego traktowania przy obliczaniu kwoty podstawowej.
 - Komisja dopuściła się błędów w ocenie, rozpatrując wagę naruszenia i okoliczności łagodzące.

**Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2016 r. – Hitachi-LG Data Storage and Hitachi-LG Data Storage
Korea/Komisja**

(Sprawa T-1/16)

(2016/C 098/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokio, Japonia) i Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seul, Republika Korei)
(przedstawiciele: L. Gyselen i N. Ersbøll, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżących w art. 2 lit. d) decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie AT.39639 – Napędy dysków optycznych, dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFEU i art. 53 porozumienia EOG, cele uwzględnienia w ten sposób szczególnych cech niniejszej sprawy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji i spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia w wyniku braku udzielenia odpowiedzi na wniosek skarżących na podstawie pkt 37 wytycznych Komisji zgodnie z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”).
 - W toku postępowania administracyjnego przed Komisją skarżący złożyli jej wniosek o obniżenie grzywny w świetle „szczególnych okoliczności” w rozumieniu pkt 37 wytycznych. Zespół Komisji rozpatrujący sprawę nie odpowiedział na ten wniosek, a Komisja nie wspominała o tym w swej decyzji. Skarżący muszą przyjąć założenie, że służby Komisji albo w ogóle nie rozpatrzyły ich wniosku, albo nie przedłożyły swej oceny komitetowi doradczemu i kolegium komisarzy celem jej weryfikacji. W konsekwencji nie można wykluczyć, że gdyby tak uczyniły, nałożona ostatecznie na skarżących grzywna mogłaby być niższa. Komisja narusza z tego powodu zasadę dobrej administracji i spoczywający na niej obowiązek uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu popełnionego przez Komisję przez to, że Komisja nie zastosowała metody przewidzianej w wytycznych celem obniżenia grzywny nałożonej na skarżących w świetle szczególnych okoliczności sprawy i roli skarżących. „Szczególne okoliczności” w rozumieniu pkt 37 wytycznych są następujące:
 - skarżący, którzy uzyskują większość swoich przychodów z jednego produktu (napędy dysków optycznych), zdywersyfikowali swoją działalność w 2014 r., to jest w roku przyjętym przez Komisję jako rok referencyjny dla obliczenia maksymalnej stawki 10 % ustanowionej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003.
 - skarżący jako jedyni spośród ukaranych przedsiębiorstw kontynuują działalność na rynku napędów dysków optycznych a wysokość nałożonej na nich grzywny wpłynie negatywnie na ich zdolności trwałego zaopatrywania klientów na tym rynku; oraz
 - skarżący znajdują się w niepewnej sytuacji finansowej, podejmując jednocześnie znaczne wysiłki celem pokonania swoich trudności finansowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2016 r. – Awg Allgemeine Warenvertriebs/OHIM – Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Sprawa T-6/16)

(2016/C 098/66)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Niemcy) (przedstawiciel: adwoka T. Sambuc)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)